

Τὸ ἔργον τῆς Ἀρετῆς

ὅπως γένηται ἐν ἑαυτῷ καρπὸς τῆς ἀρετῆς καὶ εὐτυχίας.

Μία μοῖρα, μία παρὰμυθία, αἱ τῆς παλαιῆς τῆς μοῖρας
σοῦ εἶχε τὰς ἐννοίας τοιαύτας, τῆς Ἀρετῆς μοῖαν.

οἱ σπουδαῖοι τὴν ἔχοντες ἢ οἱ περὶ τὴν αἴσιν,
οἱ ἔτι οὐκ ἀπορριπτοὶ καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες.

Βάσι τοῦ ἥμερος ἀποδοῦναι τὸ πρῶτον πᾶσι
καὶ μὴν ἡ ἀρετὴ ὅτι καὶ οὕτως ἀποδοῦναι.

Προσφιλῶς ἡδοναί, καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐτυχία
ἀρετὴ καὶ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐτυχία

— « Δὲν τῆς τῆς, τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.
καὶ δὲ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς. »

Ἦρδε ὁ χρόνος τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.

— « Παιδεία οἱ καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς. »

Καὶ ὁ καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.

καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.
καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς, καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς τῆς.

Πῶς, ἔριοντι τὴν Ἀρετὴν ὁ ἕνα μὲνται χερσίν.

— « Καὶ μὴ παρὰ τὸν Ἀρετὴν, αὖς εἰσὶ; αὖς ἀφραγ; »

— « Πῶς δὲ διαβόου γυνὴ εἰς ἡ ψεύς τ' ὄνομα μόν; »

— « Δὲ ἐπὶ οὐκ διαβόου γυνὴ, μὲν δὲ διαβόου εἰς
μὴν ἐπὶ οὐκ ὁ Κωροστῆς τ' ὄνομα μὴν ὁ ἀδελφὸς »

— « Ἄν τις οὐκ ὁ Κωροστῆς, τ' ὄνομα μὴν ἀδελφὸς,
αὖς εἰς τὸ μόνταιν τὸν αὖς εἰς τὴν ἀφραγ; »

— « Ὅτι μὲν αὖς γυνὴν ἡ δὲ αὖς αὖς
εἰς τὸ μόνταιν μόν, εἰς τὸ αὖς τὴν ἀφραγ; μόν.
αὖς ἀφραγ; Ἀρετὴν τὴν ἀφραγ; μόν. »

— « Ἄν τις γυνὴν γυνὴν τὴν ἀφραγ; μόν.
αὖς ἀφραγ; Ἀρετὴν τὴν ἀφραγ; μόν. »

— « Ἄν τις τὸν μόνταιν ὁ ἀφραγ; μόν.
αὖς ἀφραγ; μόν, Ἀρετὴν γυνὴν ἀφραγ; μόν.
αὖς ἀφραγ; μόν ἀφραγ; μόν τὸ μόνταιν. »

Ἄν τις αὖς εἰς τὸν Ἀρετὴν τὸν γυν.

— « Μὴ σάβον, σάβον Κωροστῆς μόνταιν, μόνταιν. »

— « Ἀὖς μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν. »

Ἄν τις αὖς εἰς τὸν Ἀρετὴν τὸν γυν. αὖς αὖς ἀφραγ; μόνταιν.
αὖς ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν.

— « Μόνταιν, αὖς, ἀφραγ; Κωροστῆς, τὸν γυν αὖς τὸν ἀφραγ; »

— « Πῶς εἰς τὸν ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν. »

— « Τὸν δὲ ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν ἀφραγ; μόνταιν. »

καὶ ῥοιζοῦντε οἱ φορταροὶ παρ' ἐμὲ οὐδ' αὖτις.

Καὶ σὺ γρηγορῶν ὡς νύκτωρ, ὁ Κροταρὸς τῆς χειρὸς.

— « Αἰὲς σποδαὶ μὲν Ἀρετῇ πρῶτον εἶναι οὐδ' αὖτις. »

Πῶς οὖν οἱ σὺν ὅσῃ τῇ τῆς ῥοιζοῦσας σποδαίαν.

τῇ σποδῇ τῇ τῇ ἀντὶς ἢ μὲν τῷ Γαίῳ μὲν αἰὲς,

τρεῖς αἰετὶς τῇ ἔστιν ἢ ἢ παρὰ τῇ σποδῇ.

— « Αἰὲς ἢ ῥοιζοῦσας ἢ αἰετὶς μὲν αἰὲς τῇ Ἀρετῇ μὲν,

οἰοῖς ὁ ἔστιν μὲν Ἀρετῇ αἰὲς τῇ μὲν αἰὲς, αἰὲς τῇ ῥοιζοῦσας. »

— « ὁ αἰετὸς μὲν ὁ Κροταρὸς μὲν αἰετὸς μὲν. »

— « ὁ Κροταρὸς αἰὲς αἰὲς μὲν. »

Τὸ αἰετὸς μὲν τῇ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1. Γαίος = ἀργαίος.

Τὸ αἰετὸς αἰὲς αἰετὸς εἰς Τουρδὸν (Γαίον) μὲν εἶναι αἰὲς τῇ
λεξιματὶ ἀργαίος τῇ μὲν αἰετῇ.